

Publicerad 2006-04-20 04:48 av AtomHeartMother

Inte riktigt en dikt...Eller kanske...? En NovellDikt...!

Staty

Det står en staty i en park här. Jag har glömt vad parken heter. Statyns namn har jag aldrig vetat. Den föreställer en man och en kvinna som håller ett barn mot himlen.

Det är en mycket vacker staty. Den andas någon slags femtiotalsoptimism som jag tycker om. Den är nostalgisk och minner om en tid som dödat. Eller en tid som aldrig funnits. Har världen någonsin varit så idyllisk? Så oskyldig?

Ibland tycker jag att det är en lögn som står där. Men det är en ärlig lögn. Sådana ska man vara rädd om. Sådana är sällsynta.

Den är som en rebus om att hylla livet. Ett monument över en tid som frustade framåt i sådan obändig framgång, som alla trodde skulle vara för evigt. Över en trygghet som alla trodde skulle vara för alltid. Ett helt jävla överflödande ymnighetshorn.

Men tiden rann åt ett annat håll. Tillvarons vita fiskbuk visade sig så småningom. Verklighetens skugga pissade på all trygghet.

Men statyn är vacker...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AtomHeartMother med Poeter.se id #4443 innehar upphovsrätten